Styczeń 2019

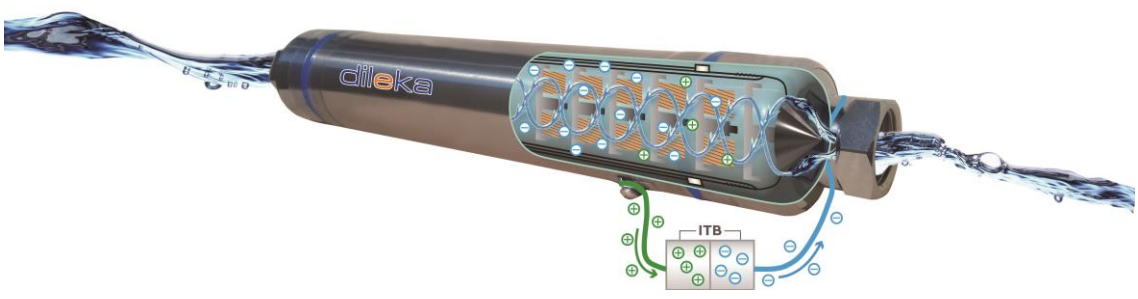
CECHY KLUCZOWE

DILEKA to niewymagające zasilania i konserwacji urządzenie służące do aktywacji wody. Debiut produkt odnotował na rynku japońskim w 1996 roku. Opracowała go firma Tamura Co Ltd (formalnie: Epoch Environmental Technology Co). Urządzenie Dileka łączy w sobie osiągnięcia naukowe, w tym na przykład wyniki badań nad ruchem wirowym Viktora Schaubergera, proces strukturyzowania wody, sfery fulerenowe, generację podczerwieni i ultradźwięków, zaawansowane nanotechnologię czy badania nad oddziaływaniem fotoelektrycznym.

Ponad 20 lat badań i rozwoju sprawiło, że połączenie technologii we wnętrzu urządzenia DILEKA jest wyjątkowe. Jest to najstarsza z pionierskich technologii tego typu na rynku, zyskująca klienta w sektorach B2B i B2C w różnorakich branżach, w tym w użytku domowym, hydroponice, rolnictwie, przemyśle spożywczym czy hodowli zwierzą

Głównym celem aktywacji wody pozostaje odzyskanie jej właściwości utraconych w skutek dezynfekcji i recyrkulacji.

** Wpływ fotoelektryczny to zjawisko na poziomie kwantowym, w ramach którego elektrony emitowane są z materii po pochłonięciu promieniowania elektromagnetycznego takiego jak światło*. Prosimy o odniesienie się do dokumentu „Photoelectric effect".

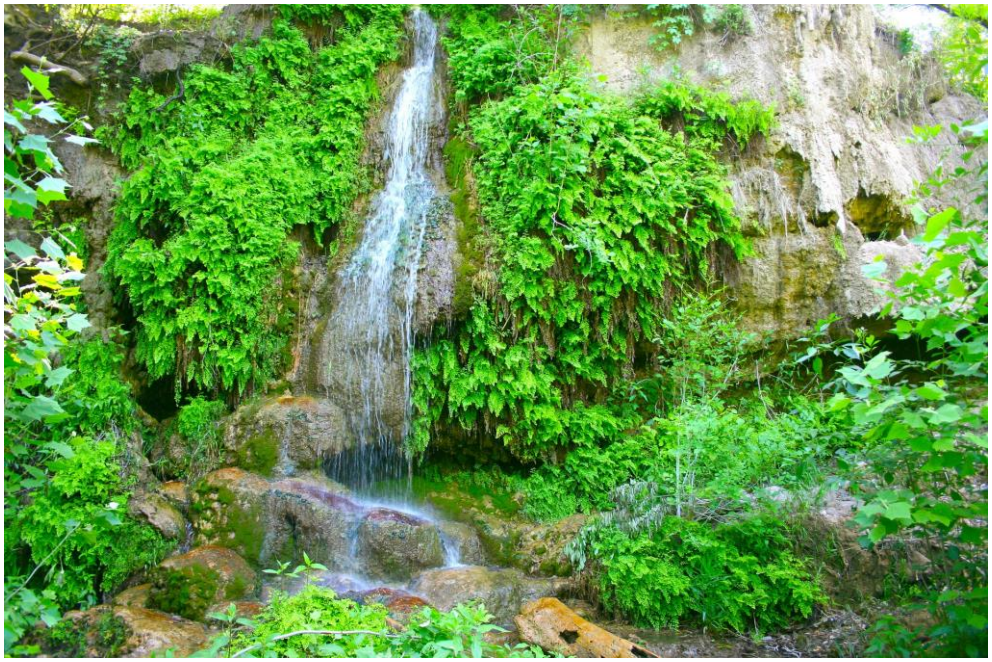

Przeznaczeniem systemu Dileka jest przywrócenie pierwotnego stanu wodzie kranowej. Nie wprowadza on nowych właściwości wody, jedynie odzyskuje niektóre z nich, wiążące się ze stanem sprzed uzdatnienia. Uzdatnianie wody za pomocą chemikaliów nie budzi poczucia bezpieczeństwa. Ludzie poszukują technologii umożliwiających wytworzenie bezpiecznej, naturalnej wody o pierwotnych właściwościach, niewymagających uciążliwej konserwacji bądź wymiany filtrów. Ludzkie ciało cechuje funkcja homeostazy, organizm bowiem, w sposób ciągły, przetwarza to co pochłonął na substancje użyteczne. Uważamy, że woda ze źródeł naturalnych nie tylko świetnie nadaje się do picia, jest bowiem również świetnym uzupełnieniem życia, w ujęciu ogólnym.

Wierzymy w odzyskanie niezanieczyszczonej, naturalnej wody, która będzie możliwie najbliżej wody źródlanej.

Kluczowe statystyki

- Marka cieszy się zaufaniem of 1996 roku
- Ponad 300 000 użytkowników
- 120 państw
- 24 międzynarodowe patenty
- Długa Żywotność (ok. 15 lat)
- Nie wymaga konserwacji, poza wymianą elementu ITB

ZASADA DZIAŁANIA

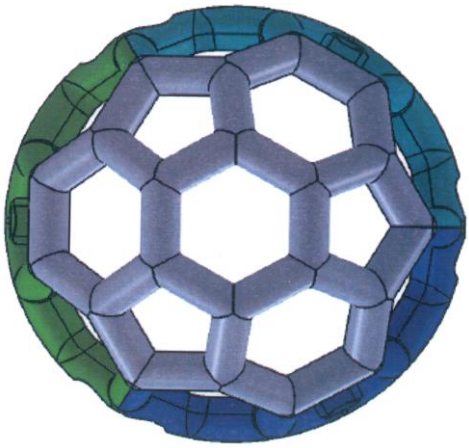
Dileka to rura, o zmiennej długości. Długość ta zmienia się w zależności od ilości wody do uzdatnienia. Gdy woda przepływa przez rurę wprawiana jest w ruch wirowy, co sprawia, że ponownie wchodzi w ruch po długim okresie stateczności. Jest ona poddawana również działaniu podczerwieni wytwarzanej przez specjalne elementy ceramiczne wewnątrz obudowy. W wyniku powyższego, po przejęciu energii mechanicznej i elektromagnetycznej, woda staje się mocno ożywiona i naładowana jonami.

Dileka działa jak skraplacz. Kluczowy dla urządzenia materiał, czyli quaatom chips, umieszczony we wnętrzu rury Elementy te zaprojektowano tak, by wywoływały co najmniej 20 ruchów wirowych we wnętrzu - w kierunku zgodnym i przeciwnym do ruchu wskazówek zegara, tworząc mierzalny prąd o napięciu do 5V. Umieszczono je w obudowach, z których każda ma spełniać określone zadanie. Pod ciśnieniem wody, zaaranżowane pod złożonym kątem elementy i układ AquaAtom są w stanie generować miliony mikropęcherzyków i wiele wirów – jednocześnie. Te dwa oddziaływania fizycznie odmładzają wodę - podobnie do koryta nieuregulowanej rzeki. Dileka czerpie inspiracje w zakresie złożoności swojej konstrukcji z rzecznego dna.

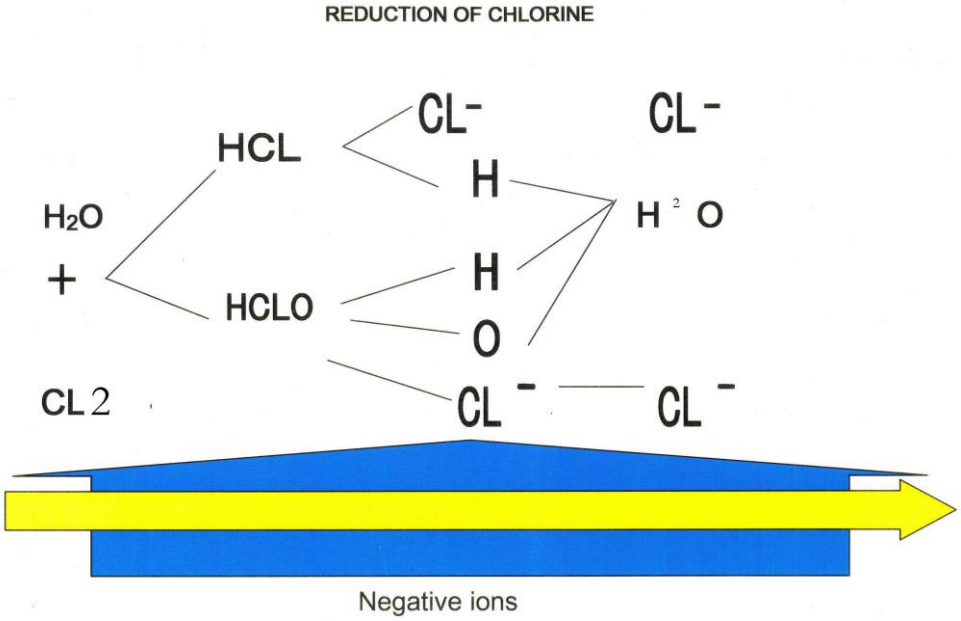
Dodatkowo, dzięki intensywnym pracom BiR, Dileka posiada również następujące cechy, wzmacniające jej działanie:

- Heksagonalny kształt wlotu, pozwalający na ustrukturyzowanie przepływu.
- Siatka o strukturze plastra miodu - wiele warstw siatki o heksagonalnych oczkach, wykonanej z tych samych materiałów, co elementy AquaAtom Chips, co w jeszcze większym stopniu pozwala na strukturyzację wody przy jednoczesnym generowaniu elektronów.
- 90 stopniowy kąt wejścia i 45 stopniowy kąt wyjścia przy tytanowych stożkach Dźwięk, który powstaje gdy woda uderza w te płytki jest ustalony tak, by pozostawał w harmonii, stąd wyżej wymienione wartości kątowe. Tony oddziela interwał oktawy. Te fale dźwiękowe prowadzą do wytworzenia dodatkowej energii i wibracji molekuł wody, co przekłada się na restrukturyzację i aktywację substancji.
- Kule Fuelerenowe lub Buckminsterfullerene: 32 sfery wykonane z tego samego węgla co diamenty. W urządzeniach Dileka znajduje się ich wiele (począwszy od 2014 roku), co w dalszym ciągu zwiększa ilość wyzwalanej wewnątrz energii.
- Wewnątrz kul znajdują się specjalnie projektowane ziarna, podobne do elementów AquaAtom Chips, których przeznaczeniem jest nadanie wodzie określonego charakteru. Magnez jest podstawowym minerałem stosowanym w wodzie pitnej i tej używanej w rolnictwie. Projekt osłon tych elementów i osłony elementów AquaAtom Chips ewoluował. Konkretne kąty pozwalają na wypychanie wody zarówno do wewnątrz, jak i na zewnątrz. Grawitacja sprawia, że w wodzie zachodzi dalszy ruch, zanim przejdzie ona do kolejnej komory.

Dileka neutralizuje szkodliwy wpływ jaki ma chlor na żywe organizmy. Elektryczność statyczna generowana przez elementy we wnętrzu urządzenia przekłada się na zwiększoną obecność elektronów, a tym samym prowadzi do elektrostatycznego oddzielenia substancji chemicznych dodawanych do naszej wody. Na przykład, sprawia, że chlor zmienia się w kwas chlorowy (HClO / HCl). W miarę jak chlor zyskuje wolne elektrony, w wodzie pojawiają się 2 dodatkowe jony ujemne H_2O+ 2CL . Ładunek elektryczny jonów chloru jest pełny, niniejszym nie reagują one z żadnym innym pierwiastkiem w organizmie. Innymi słowy, chlor staje się niegroźny.

W ramach oddziaływania jonów negatywnych i redukcji zachodzącej w skutek oddzielenia elektrostatycznego, inne hormony środowiskowe i związki THM znikają, w skutek rozpadu THM to związki, na które składają się chloroform, bromodichlorometan, dibromochlorometan czy bromoform, czyli pochodne chloru reagujące ze związkami organicznymi powstającymi w skutek rozpadu materii organicznej obecnej w wodzie. W Japonii najwyższe stężenie THM w wodzie jakie odnotowano to 0,045 mg/l. Wiele

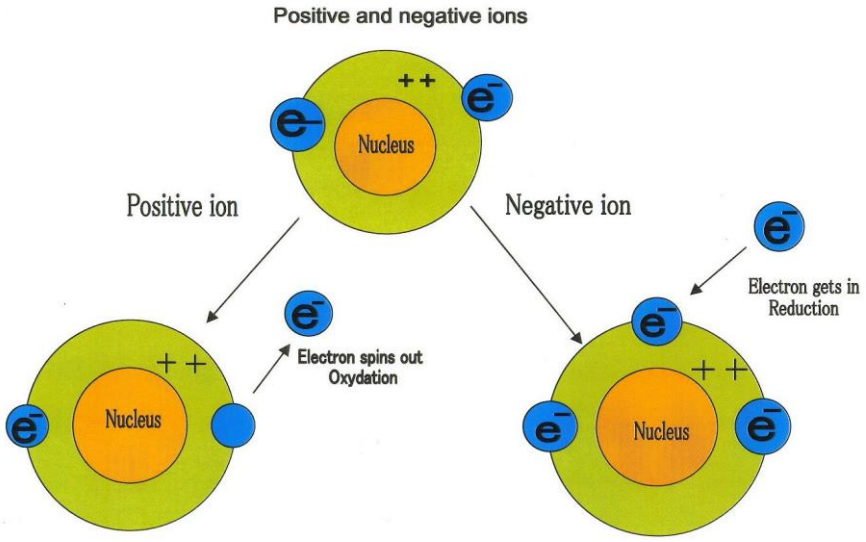
badań sugeruje iż substancje te są rakotwórcze, nawet w niewielkich ilościach.

Materiały z których stworzono elementy AQUAATOM to opatentowana mieszanka 26 metali ziem rzadkich/minerałów i 12 związków roślinnych, z których wszystkie posiadają cechę wspólną - emitują duże ilości elektronów i daleką podczerwień - długość fali od 4 do 14 mikronów. Materiały te ściera się na nanoproszek - 15-30 nanometrów – a następnie „wypieka" celem wytworzenia ceramiki AquaAtom. Gdy materiał ten zyskuje wyżej wymienione właściwości, zwiększa się jego powierzchnia wchłaniania. Tym samym zwiększa się również jego zdolność do wydzielania promieniowania, jest odwrotnie-proporcjonalna bowiem do wielkości ciała wydzielającego fale. Im mniejsze ziarenka proszku są wykorzystywane do wykonania elementów Aquaatom Chips, tym większe mają one możliwości.

Teoretycznie, w momencie gdy redukujemy rozmiary materii od 10 mm do 10 nanometrów, powierzchnia wchłaniania staje się milion razy wyższa. Gdy materia cechuje się tak niewielkimi rozmiarami, molekuły stają się wysoce niestabilne, i łatwo dochodzi do oddzielenia się elektronów. Właśnie dzięki temu elementy AquaAtom są w stanie generować 1800 elektronów na cm sześcienny. Jednak by chronić elementy ceramiczne przed rozpuszczeniem w wodzie, umieszcza się je w specjalnej nylonowej osnowie, pozwalającej elektronom na przejście do wody. Nylon ten ma również zdolność do maksymalizacji gromadzonej elektryczności statycznej generowanej przez przepływ wody, celem dalszego zwiększenia produkcji elektronów. Technologia, która pozwoliła na zmniejszenie ziaren do tego wymiaru jest obecnie dostępna wyłącznie w Japonii, gdzie korzysta się z zaawansowanych rozwiązań nanotechnologicznych, w tym w zakresie mikro układów scalonych.

JONY UJEMNE

Jon to atom, który posiada ładunek elektryczny, uzyskany w skutek pozyskania lub utraty elektronu. Na atom składa się jądro złożone z protonów, o ładunku dodatnim, i neutronów, bez ładunku, a dookoła krążą elektrony o ładunku ujemnym Zwykle w atomach liczba protonów i elektronów nie różni się.. Jednak elektrony są w stanie przemieszczać się w dowolny sposób między atomami. **Gdy atom zyskuje dodatkowy elektron nazywamy go jonem ujemnym, gdy go traci, nazywamy go jonem dodatnim** Redukcja oznacza dodanie elektron, natomiast utlenienie prowadzi do jego usunięcia Dodanie elektronu, czyli redukcja, zwiększa ładunek energetyczny w danym związku. Usunięcie elektronu uwalnia energię ze związku utlenionego. W momencie gdy dochodzi do redukcji danej substancji, inna podlega utlenieniu.

Celem wyjaśnienia powyższego, weźmy dowolne 2 molekuły, A i B.

$$\underset{\text{Electron Donor}}{A e^-} + \underset{\text{Electron Receptor}}{B} \longrightarrow \underset{\text{Oxidized (lost an electron)}}{A} + \underset{\text{Reduced (gained an electron)}}{B e^-}$$

Gdy molekuły A i B wchodzą w interakcję, zachodzi poniższe zjawisko:

- B pozyskuje elektron z molekuły A.
- Molekuła A podlega utlenieniu, traci bowiem elektron.
- Ładunek B zmniejsza się, w skutek pozyskania ujemnie naładowanego elektronu.

W układach biologicznych dodanie bądź usunięcie elektronu zachodzi w ramach mechanizmu reakcji utlenianie-redukcja. Te reakcje często znane są jako reakcje REDOX.

Od odkrycia jonów w atmosferze przez Elstera i Gaitela, naukowcy zdążyli się dowiedzieć, że wpływ jaki jony mają na organizm zależy od ładunku jaki ze sobą niosą. Valenzuela (1983 - Hiszpania) odkrył, że jonizacja atmosfery zachodzi naturalnie, w skutek działania wyładowań atmosferycznych, promieniowania kosmicznego, w zależności od wysokości, ciśnienia i prądów atmosferycznych, nowiu i pełni, czy też w czasie burz lub deszczu. Z drugiej strony jonizacja zachodzi również w skutek emisji CO2, dymu, gazu, fal elektromagnetycznych czy elektryczności statycznej. P Steffens (1910) odkrył, że jony dodatnie tworzone przez wiatry zimowe jak Sirocco (Włochy) czy Santa Ana, miały negatywny wpływ i wywoływały reumatyzm, kłopoty ze snem, nerwami czy bóle brzucha u meteopatów. Następnie wyleczył ich, z sukcesami, poprzez wystawienie na działanie jonów ujemnych zawartych w elektryczności statycznej. Phillip

Lenard z kolei stał się pierwszą osobą, która wytworzyła jony ujemne w sposób sztuczny. Badał tzw. efekt Lenarda w 1892 r. Chodziło o separację ładunków elektrycznych towarzyszącą aerodynamicznemu rozpadowi kropel Wiadomo, że w pobliżu wodospadów występuje sporo jonów ujemnych.

Fundamentalnie rzecz ujmując, liczba jonów ujemnych na ziemi jest dwukrotnie wyższa niż dodatnich Jednak wraz ze wzrostem zanieczyszczenia środowiska, coraz większą ilością elektroniki, doszło do znacząco zwiększonej obecności jonów dodatnich, co z kolei doprowadziło do zwiększonej obecności wolnych rodników. Tego typu wolne rodniki są niestabilne i cechują się wysokim potencjałem utleniania, co oznacza, że są w stanie „podkradać" elektrony. Ten mechanizm świetnie sprawdza się w środkach do dezynfekcji opartych o nadtlenek wodoru czy ozon, wykorzystywanych do odkażania ran czy narzędzi medycznych. Wewnątrz organizmu wolne rodniki również są niezbędne, zwalczają one bowiem bakterie, wirusy i inne zbędne substancje. Problemy jednak pojawiają się, gdy zbyt dużo tego aktywnego tlenu czy wolnych rodników pojawia się w organizmie. Badania wykazały, że około 2% tlenu, który wdychamy, zmienia się w dodatkowe wolne rodniki. Są one wysoce aktywne, mogą dołączyć się do zdrowych komórek i doprowadzić do uszkodzeń genetycznych.. „Kradną" one elektrony z normalnych, zdrowych molekuł organicznych.. Ta kradzież utlenia tkanki i może prowadzić do powstania wszelkich schorzeń degeneracyjnych. Niestety, chlor wykorzystywany do dezynfekowania wody również łatwo wchodzi w reakcje chemiczne.

Ponieważ aktywny tlen może uszkodzić tkanki, kluczowe jest pozbyć się go z organizmu zanim uszkodzi zdrowe tkanki. Zdolność do zwalczania aktywnego tlenu nazywana jest **"Superoxide Scavenging Activity" lub SOSA.** SOSA wody może być zmierzona metodą ESR, podobną do NMR (rezonans magnetyczny Znacząca liczba elektronów w wodzie Dileka przekłada się na wzrost o 65% wartości SOSA, w stosunku do tego wskaźnika właściwego zwykłej „kranówce". Ponieważ naturalna woda mineralna cechuje się podobną charakterystyką, taki poziom przyjęliśmy dla wody Dileka.

Poniżej widzimy wyniki testu SOSA w odniesieniu do wody uzdatnionej starszym urządzeniem Dileka 4025. Mowa o 30% wzroście parametru SOSA.

Redukcja utleniania w wodzie DILEKA

		Wartości SOSA	Jednostka: /ml
Woda nieuzdatniona			0.712
	1	0.719	
	2	0.632	
	3	0.785	
Woda Dileka	1	0.987	0.910
	2	0.890	
	3	0.854	

Badanie wykonano metodyką JES-REIX w laboratorium Water Science Laboratory {MQ}–{MQ} Minami Semba, 4-9-11, Chuoku, Osaka. Niedawne testy z wykorzystaniem urządzenia Dileka 5040 wykazały ponad 60% wzrost wartości SOSA.

Wpływ jonów ujemnych na zdrowie:

- Zwiększona odporność
- Usunięcie substancji szkodliwych
- Zmniejszenie zmęczenia
- Wzmocnienie własnych zdolności do odzyskiwania sił

Dominująca obecność jonów pozytywnych oznacza:

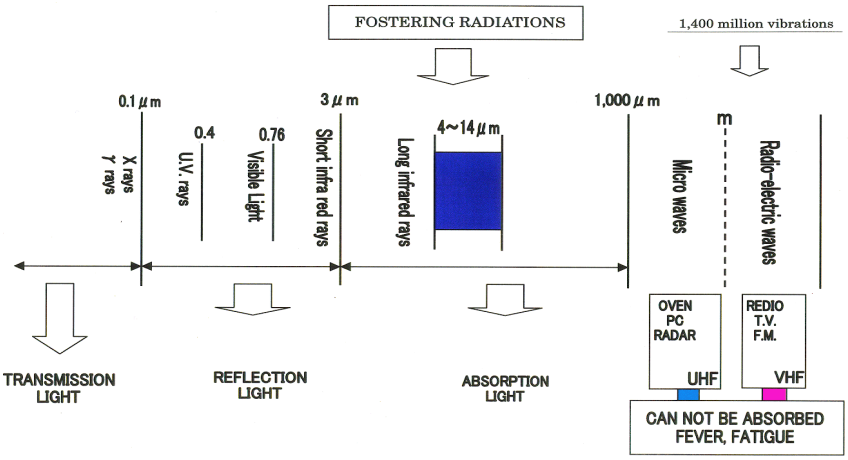
- Wzrost występowania wolnych rodników
- Zwiększona lepkość krwi, wolniejsze usuwanie toksyn
- Zakwaszenie i utlenienie krwi w organizmie
- Utwardzenie naczyń krwionośnych
- Przyspieszone procesy starzenia
- Zwiększone prawdopodobieństwo zachorowania na raka i inne choroby degeneracyjne
- Obciążenie organizmu

NAŚWIETLANIA PODCZERWIENIĄ.

AQUAATOM©, kluczowy element urządzeń Dileka emituje niewidoczną gołym okiem daleką podczerwień, występującą również w świetle słonecznym, nie tylko będącą korzystną dla komórek, ale również mającą działanie antybakteryjne - wywołuje procesy fotoelektryczne we wnętrzu naszych urządzeń. Elementy AquaAtom wzbudza elektryczność statyczna generowana przez przepływ wody 400 – 1,000 mv, co pozwala im na wydzielanie światła..

-TABLE 6-

SUN RADIATIONS
VIBRATIONS : 4～14BILLION TIMES/SEC

Promieniowanie w zakresie 4-14 mikronów stymuluje wzrost. Promieniowanie ciała ludzkiego zawiera się w zakresie 9,6 mikrona - patrz niżej. Promieniowanie to ma sporo skutków ubocznych, w tym rozbijanie tłuszczy złożonych, co prowadzi do efektywnego detoksu i kontroli procesu utleniania.

WAVE LENGTHS OF SUN RADIATIONS
ABSORBED BY MAN AND PHYSICAL BODIES

$$\frac{2987}{273 + \text{temperature}} = \text{absorbed wave length} \quad \mu m$$

273 = absolute temperature
2987 = average molecular weight of physical bodies on earth

The wave length of sun radiations which can be absorbed by any body is determined by the temperature of this body.

For example :

$$\text{Human body} = \frac{2987}{273 + 36 / 37} = 9.63 \text{ to } 9.66 \ \mu m$$

Sea water (19 °C) = 10.22 μm
Hot water (99°C) = 8.02 μm

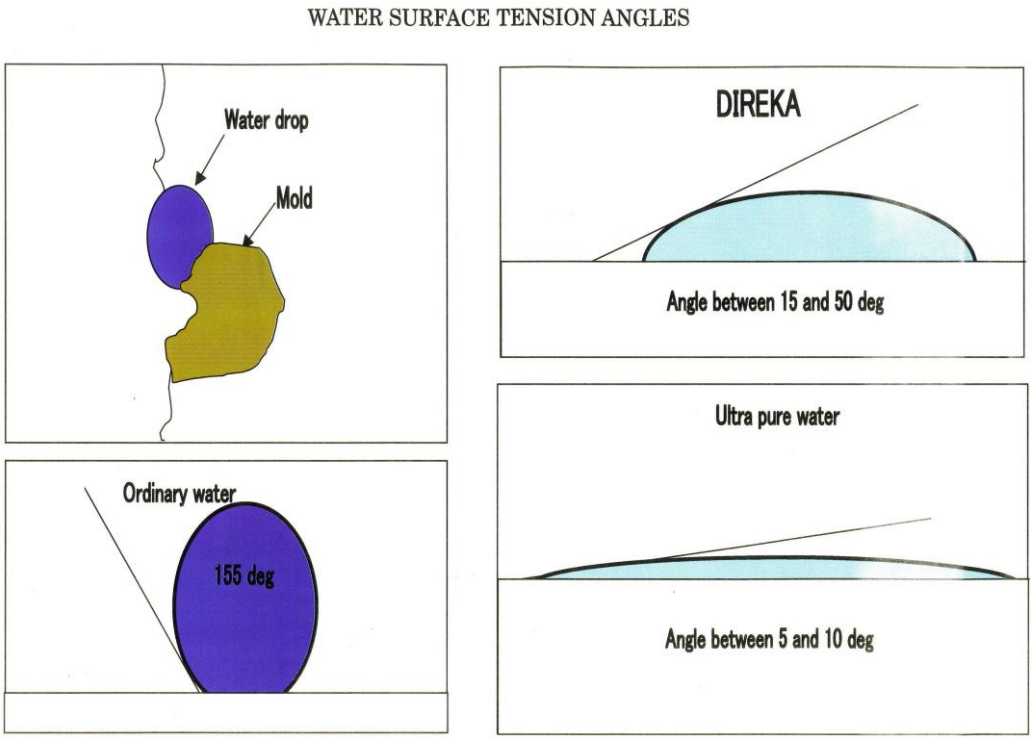
CHOROBA LEGIONISTÓW

Dileka jest w stanie zwalczać bakterie takie jak e-coli czy legionella, dzięki dezynfekującemu oddziaływaniu podczerwieni i zdolności jakie jony ujemne wykazują

w zakresie zatrzymywania proliferacji patogenów. W Japonii Dilekę poddano wielu testom przy wieżach chłodniczych, gdzie często występuje legionella, w gorących źródłach, spa czy hotelach. Z ponad 30 tys. firm korzystających z systemu, wiodące japońskie firmy jak Mitsubishi Motors, Japan Steel czy Kobe Seiko korzystają obecnie ze starszej wersji systemu, czyli Dileka 5040. Zapobiegają one chorobom czy ograniczają liczbę kolonii bakterii, spełniając lokalne normy. Pozwalają na utrzymanie czystości rur i zbiorników, celem zapobiegania rozwojowi chorób. Firmy te są zadowolone z mniejszego stopnia agresywności metod oczyszczania i z ograniczenia powiązanych z nimi kosztów. Jednakże Dileka służy nade wszystko do tworzenia wody odpowiedniej do spożycia. Nie jest jej przeznaczeniem eliminacja każdego mikroorganizmu żyjącego w wodzie. Z tego względu Dileka łączona z urządzeniami Silver Condenser i/lub MS Stone jest w tym celu wykorzystywana i nie wykazuje żadnych skutków ubocznych. Zdolność srebra do dezynfekcji jest dobrze znana, została dość szczegółowo również przebadana. Skraplacze zawierające srebro zaprojektowano tak, by generowały więcej podczerwieni i elektronów, celem wzmocnienia procesów dezynfekcji. Nie korzystamy z nich w przypadku wody pitnej.

WŁAŚCIWOŚCI OCZYSZCZAJĄCE

Właściwości Oczyszczające wody Dileka wynikają z zawartości elektronów i niskiego napięcia powierzchniowego. Chodzi tu o kąt powierzchni na której znajduje się woda w odniesieniu do najwyższego punktu kropli.

Na przykład, woda odkażana z użyciem chloru zbiera się w duże, okrągłe krople Jednak woda cechująca się nadmiarem elektronów wygląda na bardziej „płaską”.. Elektrony mogą również wyrównać ładunek elektryczny pyłu, szlamu czy kurzu, a te mniej będą przylegać do otaczających powierzchni. Zjawisko to wykorzystywane jest również w przypadku urządzeń do jonizowania powietrza, uwalniających elektrony do atmosfery. Te otaczają cząsteczki pyłu i mikroorganizmy wywołujące alergie, dezaktywując je.

WPŁYW ELEKTRONÓW NA RDZĘ I KAMIEŃ

Elektrony generowane przez urządzenia Dileka będą oczyszczać i chronić rury przed rdzą, kamieniem i bio-filmem.. Czerwoną rdze częściowo usuwają, i zmieniają w czarną (FeO(OH) -> (Fe3O4). W odróżnieniu do tlenku żelaza, rdza czarna nie rozprzestrzenia się, wzmacnia rury, chroni je przed dalszą korozją i wydłuża ich żywotność

Poniżej znajduje się wyjaśnienie utleniania i redukcji, w rurach wodociągowych.

Utlenianie:

Żelazo jest utleniane przez molekułę wody i tlen, tworzy się wodorotlenek żelaza (II)

$$2Fe + O_2 + 2H_2O = 2Fe(OH)_2$$

Wodorotlenek żelaza tworzy tlenek żelaza (rdzę) i reaguje dalej

$$4Fe(OH)_2 + O_2 = 4FeO(OH) + 2H_2O$$

Redukcja (odwrotność utleniania):

1. Elektrony (e-) redukują czerwoną rdzę do postaci warstwy magnetytu (Fe3O4). Czarny magnetyt jest dużo mniejszy i przylega do powierzchni rur, redukując zatory.

$$\mathbf{6FeO(OH) + 2e- \quad 2Fe_3O_4 \quad 3H_2O + 1/2O_2}$$

Elektrony generowane przez Dilekę działają również na kamień. W miarę jak Dileka uwalnia pozytywny ładunek elektryczny, pozostałe elektrony otaczają dodatnie jony kamienia, więc te przylegają do małych cząsteczek, a nie do rur, boilerów czy innych urządzeń domowych. Działanie to w sposób stopniowy doprowadzi do erozji kamienia, niniejszym zwiększy przepływ wody w rurach. Taki sam wpływ woda Dileka wywiera na

czyszczone powierzchnie. Elektrony równoważą dodatni ładunek jonów pyłu, które „odczepiają się” od powierzchni do których przylegały.

KRYTYCZNE ZNACZENIE UZDATNIANIA WODY.

Cykl związany z dostarczaniem wody pogarsza się. Jakikolwiek proces nie jest wykorzystywany do uzdatniania (chlorowanie, ozonowanie, lub oba), woda powtórnie wykorzystywana pozostaje zanieczyszczona i nie może być przywrócona do stanu pierwotnego Przez jakiś czas dominował pogląd jakoby ozonowanie było bezpieczniejsze od chlorowania, jednak udowodniono, że w jego toku powstaje formaldehyd i inne związki organiczne, niebezpieczne dla człowieka.

Woda wykorzystywana w rolnictwie, pobierana ze zbiorników retencyjnych, rzek czy sztucznych zbiorników wodnych jest relatywnie czystsza, jednak zostaje ona naładowana pestycydami i chemikaliami, co wykracza poza zdolności stacji uzdatniania, a zanieczyszczenia pozostają w wodzie.

Ponadto mamy do czynienia z kwaśnymi deszczami, pojawiającymi się z powodu rosnącej liczby pojazdów mechanicznych i procesu industrializacji Jeśli padają kwaśne deszcze wywołują one również wpływ na większość wody pitnej, z kolei chlorowanie i obecność kwaśnych deszczy redukuje właściwości SOSA.

Uzdatnianie wody musi być powierzone innym podmiotom, nie tylko tym odpowiedzialnym za gospodarkę wodną: gospodarstwom domowym, firmą - wszystkie te podmioty powinny być odpowiedzialne, za wodę którą otrzymują i odrzucają.

I taki jest główny cel przyświecający DILEKA. Odzyskanie utraconych właściwości wody, a tym samym obniżenie zależności od oczyszczania, i tworzenie obecności elektronów, wspomagających procesy życiowe i oczyszczających środowisko.

Po prawej widzimy aprobatę urządzeń Dileka wydaną przez fundację “Midorino Chikyu Bouei Kikin – The Defense of Green Earth Foundation (DGEF)” http://www.ne.jp/asahi/defense/green/,

założoną przez byłego szefa japońskiego resortu zdrowia. Pokazuje ona jak elektrony wytwarzane przez Dileka wyczyściły odpływ znajdujący się obok domu.

DILEKA NIE WYMAGA KONSERWACJI:

- **Nie ma części zamiennych**
- **Brak potrzeby czyszczenia**
- **Długi cykl życia**

Wapń i inne ciężkie minerały nie są eliminowane przez system Dileka, jednak nie przylegają również do rur. Ponieważ jednak Dileka nie jest systemem filtrującym, zalecamy montaż filtra przed układem DILEKA, gdy ten wykorzystywany jest w obszarach cechujących się wysokimi stężeniami kamienia czy metali ciężkich. Zdecydowanie należy układu filtrowania użyć przy uzdatnianiu wody gruntowej.

ROZWÓJ, PRODUKCJA I SPRZEDAŻ

W porównaniu z innymi systemami filtrującymi, Dileka ma pewne przewagi nad produktami konkurencyjnymi. Większość sprzętu generująca jony ujemne wytwarza je poprzez elektrolizę, a takie jony cechuje bardzo krótka trwałość Sprzęt ten wymaga serwisu, wymiany części i zewnętrznego zasilania. Problem dotyczy głównie wody pitnej, nie tej używanej do kąpieli czy czyszczenia sprzętów domowych, czy też wody w systemie kanalizacyjnym.

Technologię Dileka prezentowano też na KYOTO WATER FORUM. Od tamtego momentu zyskała ona znaczącą rozpoznawalność, jako najbardziej zaawansowany system uzdatniania wody sprzedawany w rozsądnej cenie, a tym samym umożliwiający zwykłym gospodarstwom domowym branie udziału w procesie ochrony środowiska

BIOGRAM PROJEKTANTA

Kikuo Tamura : Prezes EPOCH ENVIRON TECH

Urodzony w 1942 roku, w prefekturze Fukushima,
Absolwent TOKYO ZOKEI UNIVERSITY, zaczyna karierę jako architekt, następnie zajmuje się możliwościami usprawnienia środowiska, w którym żyjemy. W latach 1970-tych zaczyna badania nad wpływem jakie ujemne jony mają na architekturę. Dekadę później projektuje ekologiczny dom, w oparciu o wiedzę o jonach ujemnych i ich wykorzystanie w materiałach budowlanych i architekturze budownictwa mieszkalnego.
W 1979 roku zakłada organizację non-profit - „Stowarzyszenie na rzecz myślenia o zdrowiu i życiu" (tłumaczenie z japońskiego).
W tym samym roku, na prośbę japońskiego resortu zdrowia i różnych firm zaczyna rozwój i produkcję sprzętu do zapobiegania rozprzestrzeniania się legionelli w urządzeniach klimatyzacyjnych i wieżach chłodniczych. W ciągu następnych 23 lat ponad 5000 firm, w tym wiodące podmioty japońskie (YAMAZAKI BREAD, DAIEI, JASCO, TOYO SUISAN, KOBE STEEL, czy NIPPON STEEL) wyposażono w pierwsze wersje regeneratorów wody VITAL HOLDER, korzystających z ceramiki DILEKA.
W 1985 roku rozwija się koncepcja eko-domu, zapobiegającego chorobom wywoływanym przez nowe materiały budowlane.
W 1996 roku, przy okazji wskazania przez japońskie Ministerstwo Zdrowia powiązania między rakiem jelita a japońskimi bidetami, zaczyna się rozwój technologii DILEKA. Pierwsze urządzenia powstają w drugiej połowie roku, we współpracy z firmami TORAY (wytwarzającą włókna syntetyczne) i INAX (japońskiego producenta armatury łazienkowej).
Produkcja i sprzedaż systemów Dileka zaczyna się przed końcem 1996 r.